

Midnattsropet

Nr 8 - 1975 - årg. 15 - pris kr 1: 80

Maranata • Du vår Herre kom!

På väg mot

se sid 6—9

KYRKOSTATEN

Här kan man tala med Herren sid. 10

Andedop och lovsång på skolungdomsveckan

Om inte föräldrarna idag tar ansvar för sina barn och ser till att de blir fyllda med Guds ord, kommer barnen att vara predestinerade för helvetet.

Så talade Arne Imsen till föräldrarna, som strålat samman i Stockholm till en påskkonferens, vilken samtidigt utgjorde skolungdomsvecka för barnen. Entusiasmen hos barnen kunde man dock inte ta miste på. I ivern efter att få vinna skolkamraterna för Jesus, ställde de oupphörliga frågor för att få argument.

□ Under mottot UNDFÅ KRAFT samlades ett 30-tal ungdomar på Gamla Bro för en veckas bibelundervisning, syskon gemenskap, uppbyggelse och kamratskap. Det var den åttonde skolungdomsveckan i ordningen här i Stockholm, dock den första på Gamla Bro. I spetsen för allt förarbete och med huvudansvaret för ungdomarna under veckan stod *Sonja Sandvik* och *Viveka Jillker*. De har verkligen förstått vikten av att tidigt indoktrinera och undervisa barn och ungdom med Guds ord.

Detta var alltså den första bibelvecka för ungdom på Gamla Bro. Johannelund är nästan överbefolkat nu, annars har vi tidigare veckor hållit till där. Vi ställde i

ordning f.d. möteslokalen samt ett rum å övervåningen som logement. En trappa ned inreddes en trevlig matsal, där dagordningen spikades upp på väggen. "8.30 — väckning, 9.00 — frukost, 9.30 — morgonbön, 10.00 — LEKTION... o.s.v. Största vikten lades naturligtvis vid undervisningen. För vi vet att detta är absolut nödvändigt, och i våra dagar angelägnare än någonsin. De som i det uppväxande släktet inte får del av Guds Ord *nu* kommer att bli offer för de makter som härjar i vårt materialistiska välfärdssamhälle. Endast ett möte med Jesus och Guds Ords påverkan kan rädda dessa liv från en framtid i fullständig förhärdelse och mörker.

Skolveckan sammanföll med påskkon-

Föräldramöte på Gamla Bro

Påskkonferensen i år blev lite speciell, därigenom att så stor betoning lades på frågor, som gällde barnen och väckelsen.

Frågornas brännande karaktär åskådliggjordes på ett tydligt sätt genom radioprogrammet bara någon vecka innan.

Tidigt på påskaftonen samlade Arne Imsen föräldrarna till ett speciellt föräldramöte.

— Föräldrarna idag har fått ett slags komplex, när det gäller sina barns uppfostran. Man skall inte tvinga dem, säger man.

— Nej, låt bli att tvinga dem *ni*, så skall ni få se vilka krafter som kommer att tvinga dem. De krafterna kommer inte att fråga om er tillåtelse att styra och engagera era barn. Då kommer barnen bara att säga: "Vi gör som vi vill."

— Föräldrar, skall vi vinna våra barn för evigheten, måste vi se till att vi kommer före satan och de onda makterna. Det finns inga ursäakter för att försumma barnen.

ferensen och ungdomarna kunde med glädje och hänförelse vara med och lova Herren i dessa genombrottsmöten De var de första att komma och de sista som lämnade möteslokalen. I tjänst för Jesus, i sång, spel och tacksägelse. Flera fick möta Jesus till frälsning och förnyelse. Tre ungdomar döptes till Kristus och många mottog kraft ifrån höjden i Andedopet — en i dopgraven.

Dessa nitiska ungdomars vittnesbörd om sitt förhållande till ofrälsta föräldrar, oförstående lärare och ofta bespottande kamrater i skolorna bekräftade ännu mer betydelsen av att UNDFÅ KRAFT ifrån höjden. Ska dessa ungdomar hålla ut i kampen behöver de sannerligen dina och mina förböner. Och de behöver UNDERVISNING. De vittnade själva om att de måste få argument, så att de kan svara dem som begär skäl för detta vårt hopp.

Allra mest intressant tyckte ungdomarna det var att lyssna till *Gunno Anderzon*, som fängslande talade om ISRAEL och händelserna i samband med Guds egenomsfolk i den yttersta tiden. Nästa dag handlade lektionen om vad som sker efter döden och något så allvarligt som HELVETET och vad BIBELN lär om dessa frågor.

Påskdagen fick även föräldrarna vara med — ja, *Arne Imsen* riktade sig särskilt till dessa — de som har det enorma ansvaret att fostra och leda de uppväxande rätt. "Om inte vi sår — om föräldrarna försummar sin uppgift så finns det *en* som inte är överksam. Fienden verkar genom *sina* redskap — ogräset, onskans barn. Medan vi sover sår han ogräs i åkern.", sade Arne Imsen bl.a. då han talade med Jesu liknelse som utgångspunkt.

Ungdomsskaran fick återvända hem till sina respektive hemorter och skolor. Nyinspirerade och som levande vittnesbörd om att Jesus är uppstånden och frälser idag! Än så länge går de i de statliga och kommunala skolorna. Det finns dock allvarliga planer på att starta en väckelsekristen skola där föräldrar, tillhörande det fria väckelsefolket i Sverige med gott samvete vågar låta sina barn undervisas av frälsta lärare. Denna tanke kommer att utvecklas och konkretiseras ännu mer i sommar, under MALMKÖPINGSKONFERENSEN. "Vänj den unge vid den väg han bör vandra. . .

BoH

Vi möts i
MALM-
KÖPING

Arne Imsen fortsätter informationsresan

Nu gäller det barnen, väckelsen och samhället

● Göteborg

Till storstaden Göteborg på västkusten kom vi under den landslånga turen med informationsmöten.

I Göteborg samlades c:a 150 mer eller mindre intresserade för att ta del av det som förtäljdes. Det blev kanske mest reaktion, när Arne Imsen läste vad som publicerats på Göteborgs-Postens kultursida 1973. Det var fatiskt något som kunde klassas som nog så avancerad porr som Guds Barns . . .

En del gick hem. De flesta stannade dock till slutet för att höra hur det skulle avslöjas. Och GP skrev dagen efter ett ganska korrekt och bra referat av mötet. För att rehabilitera sig.

● Lidköping

I Lidköping, IOGT-lokalen, samlades ett hundratal människor för att lyssna till samma ämne. En religionsforskare kom efter mötet fram och bad att få köpa allt som handlade om detta ämne.

— Kan jag inte få köpa den där kamp-sången ni har också? bad han. Mötet avslutades nämligen med att sången "Anden har sänt oss bud, dagen är när" sjöngs ett flertal gånger. Han fick köpa den stencilerade sångboken "Maranatasånger" för tre kronor, och verkade glad och intresserad. Ett stycke ovanlig förföljelsehistoria hade han fått till livs under ett tre timmar långt föredrag.

● Jönköping

Arne Imsen i Smålands Jerusalem. Tiden var inne att låta även jönköpingsborna få tillfälle att hämta informationer direkt från källan. Ämnet var: Maranata, Guds Barn och fanatismen.

En hel skara maranatavänner från Stockholm och Örebro hade också åkt ner. Den publik som mötte upp i Folkets Hus var inte heller så obetydlig. Bortåt 200 personer fick plats i lokalen, av dem

många välbekanta ansikten från Maranatas första tid.

Tre dagar efter det att Sveriges Radio sände ut sitt bandade inslag från den omdiskuterade ungdomsveckan på Johannelund, kom mötet att hållas. Det gav Arne Imsen anledning att stanna till en stund inför frågan om barnen, Sveriges Radio och den kristna förkunnelsen i kyrkorna idag.

— Tänk att det var ett litet flickebarn, som skulle tala om för hela svenska folket, att det finns ett helvete, sade Arne Imsen.

— Och hon gjorde det på ett så avväpnande sätt, att ingen riktigt kom undan obehaget. Man kände faktiskt brännsåren i helvetet, när hon talade. Men det var ett litet flickebarn som sade det, oskolat och oförberett att möta hela den teologiska advokatytren.

— Knappt hade mötet slutat, förrän en barnpsykolog fick chansen att analysera sönder hela mötet. Frågan var ju den: Varför skall barn oroas.

— Ja, varför skall barn oroas, när de vuxna sitter så säkra och trygga? Varför skall barn ligga sömlösa om nätterna och fundera på helvetet, när de vuxna sover så utomordentligt gott? Går det inte att lösa saken på annat sätt, kan man ju alltid ta ett kemiskt preparat, så att sömnen inställer sig och man kan sova mjukt och behagligt.

— Jag känner mig generad å kristenhetens vägnar, att vi lyckats s.a.s. linda in förkunnelsen så mycket, att vi nästan dolt det faktum, att varje människa är en evighetsvarelse med ett sedligt ansvar inför Gud. Varenda en av oss skall ju en gång möta Gud som enskilda individer och ställas till ansvar, hur vi levt fram våra dagar här på jorden.

Det var onödigt med diskussioner, när mötet var över. Ingen som gick hem sedan kunde väl sväva i tvivelsmål, var man hade att placera Maranata. Tidningen Smålands Folkblad hade en lång artikel dagen efter med noggranna citat. Över hela Småland kunde man t. o. m. läsa Arne Imsens namn på löpsedlarna. Jönköpings-Posten hade även en reporter med på plats. Han ansåg det dock tydligen klokast att överhuvud taget aldrig nämna i sin tidning att Maranata haft informationsmöte i staden.

Med livet som insats

Kyrkan och staten

Av Arne Imsen

Många hävdar idag att vårt land håller på att avkristnas. Det är fel. Vårt land har ju aldrig varit kristet. Däremot pågår ett avkyrkligande som vi bör tacka Gud för.

Vi bör inte med politiska medel söka vinna tillbaka de positioner, som kyrkan har förlorat. Det vore ett misstag. Den kyrka som idag håller på att förlora sina positioner, är den kyrka, som under alla tider varit den andliga väckelsens största motståndare.

Många hävdar idag att vårt land håller på att avkristnas. — Det säger vi nej till. Vårt land kan inte avkristnas därför att det ju aldrig har varit kristet. Däremot pågår ett avkyrkligande och det skall vi tacka Gud för. Avkyrkligandet medför inga nackdelar för den levande kristendomen. När människorna är nollställda är de också öppna för evangelium. —

Vi skall inte heller med politiska eller andra medel söka vinna tillbaka de positioner som kyrkan har förlorat. Det vore ett stort misstag. Den kyrka som idag håller på att förlora sina positioner, är den kyrka, som under alla tider varit den andliga väckelsens största motståndare. Vi vet hur präster och andra kyrkans tjänare, trakasserat, bötfällt och arresterat dem som trott på Jesus och vågat ta konsekvenserna av sin tro. — Kyrkan har inte genomgått någon väsensförändring — den har bara ändrat taktik i det kyrkopolitiska rävspelet, på grund av de demokratiska vindar, som dragit fram över hela världen med liberala idéer om frihet och mänskliga rättigheter. — *Vi vill alltså icke vara med om att förkyrkliga vårt folk igen.* —

Det är fruktansvärt att denna kyrka nu kan träda fram med anspråk på att få behålla sina positioner, som om hon vore ute i Kristi och människokärlekens tjänst. Kyrkan är ute i sina egna ärenden. Den vill ha oss alla med till Rom — samfunden och pingströrelsen har redan bjudit henne armen. Men vi skall inte till Rom och inte heller till Babylon — vi skall till det nya Jerusalem — "det Jerusalem som är därovan, det är fritt, och det är vår moder." —

Kyrkan driver ännu en ohygglig handel med dyrbara människosjälur, som genom konfirmationen immuniseras mot evangelium. Tusentals av våra tonåringar dras oomvända årligen till nattvardsbordet och gör sig därmed skyldiga till ett fasansfullt hyckleri. — Vi möter det ofta ute i Sveriges bygder: "Vi är kristna allihop här — vi

är döpta och konfirmerade." —

På kyrkans barndops- och konfirmationslära går skaror av civiliserade hedningar förlorade och på domens dag skall många av dem resa sig upp och förbanna prästerna — och de frikyrkopredikanter som allierade sig med detta skökoväsen — likaväl som man skall förbanna den falska religiositeten i alla dessa former. —

Idag har vi möjlighet att lämna statskyrkan som en protest emot dess ohyggliga villolärar. Många talar idag om nödvändigheten av att lämna pingströrelsen, men står samtidigt kvar i statskyrkan! —

Och när vi skall begära vårt utträde ur kyrkan skall vi personligen gå och möta prästen och tala om varför vi går. —

Ett vikande statskyrkligt inflytande skall öppna väg för den levande kristendomens alternativ med personliga engagemang av människor för vilka kristendomens seger inte är prestige utan en hjärteangelägenhet. —

Vi tror att den mest opinionsbildande faktorn i samhället är en andlig väckelse, vilken vänder sig, icke i första hand till massan utan till individen. Och på ett sätt, som gör att denne står upp och följer Kristus med alla dess sociala och moraliska konsekvenser. De som mött den Korsfäste och Uppståndne och gripits av hans budskap ställer sig helt till hans förfogande. Medvetna om sitt personliga ansvar förmedlar de frälsningens och frigörelsens evangelium till sin omgivning. De bär väckelsekristendomen med sig överallt där de är. Genom sitt personliga vittnesbörd i ord och vandel är de Kristusbrev kända och lästa av alla. — Varje ny situation kommer att utlösa en ny aktivitet från de män och kvinnor som förstår sin tid och sina tillfällen.

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer med ett 16-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jilker, Björn Blåhammar, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 45:—, Halvår 23:— Kvartal 12:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET

Box 1236, 161 12 Bromma
Tel. 08/23 52 30
Postgiro: 57 16 20-4

MARANATAFÖRSAMLINGEN

Box 344, 101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30
Postgiro 44 10 05-6

JOHANNELUND, församlingshem

Missionsvägen 24, Bromma
Postadress: Box 1236
161 12 Bromma
Tel 08/80 38 89

GAMLA BRO, servering, vandrarhem

KLARA TONER, bok- och musikaffär
Gamla Brogatan 27, Stockholm
Postadress: Box 344
101 24 Stockholm
Tel 08/23 52 30

Ett ord på vägen...

Tel. 08/20 92 96
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Grafiska Gruppen/Egnellska
Stockholm 1975

Det gäller livet eller döden

Ett av det största kapital Gud givit människan är den fria viljan — viljan att välja. Inför Jesus ställs vi alla undantagslöst vid ett personligt val: För eller emot. Jesu ord: "Den som icke är med mig, han är emot mig, och den som icke församlas med mig, han förskingras" (Matt. 12:30) — gör all neutralitet omöjlig. Valet är livets viktigaste, enär det har liv eller död i sitt avgörande. "Den som har Sonen, han har livet; den som icke har Guds Son, han har icke livet" (1 Joh. 5:12).

Även Pilatus hade avgörandet helt i sina händer, men försökte överföra ansvaret till sin omgivning. "Då frågade Pilatus dem: Vad skall jag då göra med Jesus, som kallas Messias? De svarade alla: Låt korsfästa honom" (Matt. 27:22). Bevekelsegrunderna hos Jesu anklagare (överstepräster till sammans med de äldste och de skriftlärd, hela Stora rådet) borde gjort ett definitivt slut på rättegångens fortskridande: "Han visste nämligen att det var av avund, som man hade dragit Jesus inför rätta" (Matt. 27:18).

Men nej! Hos Pilatus fanns en delad vilja — å ena sidan, *karriärens* genom att göra folket till viljes, å andra sidan, *önskan* att handla i överensstämmelse med sin övertygelse och giva Jesus lös. Han ställs inför *karriärens* dödsstöt: "Giver du honom lös är du icke kejsarens vän", och inför folkets vilja: "Korsfäst honom!". I ett sista desperat försök att få händelseutvecklingens vågskål att väga över till förmån för sin önskan, talar han "Åter talade Pilatus till dem, ty han önskade att kunna giva Jesus lös".

"Men de ropade emot honom: Korsfäst, korsfäst honom."

Ack vad hjälper det med önsknings, huru fromma de än må vara, mot en uppiskad människoskars föraktfulla Jesushat? Valet var avgjort. Pilatus fick behålla folkets gunst och kunde klättra allt högre mot *karriärens* tinnar. Även ovänskapen mellan honom och Herodes fick sitt sammanbrott i deras gemensamma ambition — bortskaffandet av Jesus. Pilatus lojalitet kostade honom dock det väsentligaste — livet. Tvagande sina händer talar han om sin oskuld till Jesu död. Men vilka ceremonier kan ersätta livet? Pilatus — du är skyldig, du och Herodes med hedningarna och Israels folkstammar (Apg. 4:27). Alla hava syndat, alla står vi med skuld till Jesu död.

Denne Jesus som vi har dödat, Honom har Gud uppväckt ifrån de döda. Han är med kraft bevisad vara Guds Son, allt ifrån uppståndelsen från de döda. Han har gjort dödens makt om intet och fört liv och oförgånglighet fram i ljuset, genom evangelium. Detta evangelium om Jesus Kristus, är en Guds kraft till frälsning för var ock en som tror. Triumferande ljuder Hans segerproklamation: "Frukta icke. Jag är den förste och den siste och den levande, jag var död men jag lever i evigheternas evigheter och har nycklarna till döden och dödsriket." (Upp. 1:17—18). Skall du taga emot denne levande Jesus som din personlige frälsare, eller förkasta Honom? Valet är ditt." — den som vill, han tage livets vatten för intet" (Upp. 22:17).

Yngve Stenfelt

Prenumerera här. Oförändrat pris 1975

Använd kupongen till höger. Betala när inbetalningskortet kommer.

Prenumerationspriset är:

Helår 45:—, halvår 23:—, kvartal 12:—. Lösnummer 1:80:—. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet.
Postgiro 57 16 20-4.

Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer

☐ År ny prenumerant ☐ kvartal 12:— ☐ halvår 23:— ☐ helår 45:—

Efternamn Förnamn

c/o

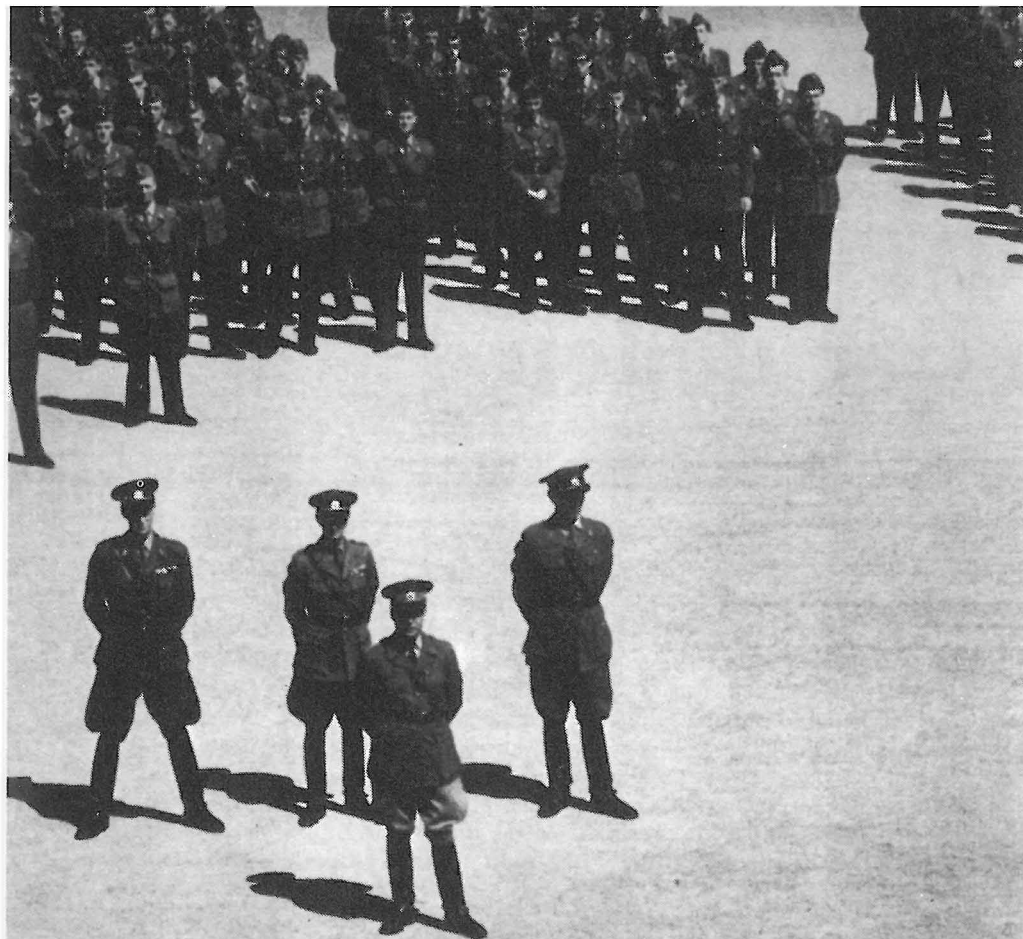
Gata, Box, Postlåda etc.

Post-nr Postanstalt

Frankeras ej
M. R. betalar
portot

Till
MIDNATTSROPET
Pren.avd.
Box 1236
161 12 Bromma 12

Svarsförsändelse
Konto nr 4745

Det råder en oerhörd okunnighet om vad egentligen staten är och vad församlingen är. Är staten Guds tjänare eller inte? Två ting har vi att ta hänsyn till. Det är dels troheten mot Kristus, dels troheten mot människor. Vi måste fråga oss: När är lojalitet i en riktning befogad, och när upphäver den ena lojaliteten den andra?

För att få klarhet i denna sak, måste vi veta var gränsen går mellan Guds församling å ena sidan och världen och staten å den andra. Församlingen kan förvärldsligas och sekulariseras, så att den blir allt mer lik världen, vet vi. Vi vet också att staten aldrig kan kristnas, medan kyrkan däremot väl kan förstatligas. Frågan är dock om även församlingen kan det.

Staten och församlingen förkroppsligar två olika världar, som aldrig kan förenas på något stadium. Mellan dem kan aldrig upprättas någon allians eller etableras diplomatiska förbindelser.

I Skriften möter vi staten under symbolen vilddjuret. Daniels bok beskriver de olika vilddjursrikena. När det gäller det sista, största och mest avskyvärda vilddjursriket, kan man tala om den totala demonien. Där möter man kombinationen av alla makter, som existerar i världen, kulturella, sociala, politiska, religiösa och ekonomiska. De har förenat sig i ett rike, vars vilddjursnatur fortplantats igenom varje generation tills utvecklingen nått den fas, då vi kan tala om det totalitära systemet.

Staten har därmed blivit vilddjuret. Då är sista akten inledd i mänsklighetens uppror, som har Guds ärkefiende, satan, till upphovsman. Då har människan, massmänniskan och övermänniskan, detroniserat Gud och placerat sig själv på hans tron. Det innebär en fulländad människoförgudning och är egentligen en form av satanism eller satanstillbedjan.

Denna slutförvandlade människa representerar en sådan avgrundsdimension, att man kan tala om en total besättelse. Det innebär för henne en förhärdelse, som går ända dithän, att hon ledd av sin gud, denna världens furste, träder upp emot Guds Son i det uppror, som Skriften kallar Harmagedon.

Det är då människan menar sig kunna avsätta Jesus och inta maktpositioner till och med i andevärlden. När striden är av-

Att prästen och generalerna varit bundsförvanter i århundraden är ingenting nytt. Vad som överraskar och förvånar är frikyrkornas snabba marsch mot likbildning och fullständigt beroende av staten och statens kyrka.

På väg mot KYRKO- STATEN

Församlingen och samhället i Uppenbarelseboken

Bibelstudium av Arne Imsen

Staten kan aldrig kristnas men kyrkan kan väl förstätligas

slutat och Jesus vunnit seger, skall det dock sägas klart och tydligt: "Frälsningen och makten tillhör Gud i evigheternas evigheter."

När vi talar om staten brukar vi betrakta den i huvudsak som en hednisk organisation. Vi tänker på samhällssystemet och rättsordningen. Vi får dock inte glömma en sak. Staten är till sitt väsen religiös och förkroppsligar i sig utomvärldsliga krafter. Den har nämligen hela tiden en benägenhet att tränga sig in på områden, som borde vara helt reserverade för Guds rike. Staten måste för sina funktioner ha sådana tjänster, som upprätthåller den religiösa makten. Den måste alltså ha tillgång till sådana resurser, som har med religiös funktion att göra.

Låt oss läsa vad bibeln har att säga om vilddjuret

"Då såg jag ett vilddjur stiga upp ur havet; det hade tio horn och sju huvuden, och på sina horn hade det tio kronor och på sina huvuden hädis- ka namn."

Upp. 13:1

Här ser vi den politiska vilddjursmakten, det totalitära system, som skall komma att omfatta hela världen. Det är det i bibeln beskrivna sista världsriket. Havet ur vilket det kommer, är det lätt påverkade folk-havet.

Samma bibelställe talar om ett annat vilddjur. Tillsammans beskriver de två sidor av staten.

"Och jag såg ett annat vilddjur stiga upp ur jor- den; det hade två horn, lika ett lamms, och det talade såsom en drake."

Och det utövar det första vilddjurets hela myndighet i dess åsyn. Och det kommer jorden och dem som bo därpå att tillbedja det första vilddjuret, det vars dödsår blev läkt."

Upp. 13:11—12

Här möter vi ett religiöst vilddjur, som sti- ger upp ur jorden. Jorden är i bilden på

det civiliserade samhället med en rättsord- ning och en byråkrati. Jorden representerar det stabila och säkra, en militär makt, en stabil ekonomi och en kulturkyrka. Pa- radoxalt nog sägs om det vilddjuret, att det hade horn som ett lamms men talade som en drake. Vi möter ett gudomligt lamm och en satanisk drake i samma system.

Vilddjurets rent religiösa funktion är att skapa mentala och andliga förutsättningar för en mycket intensiv tillbedjan. Då för- samlingen är uppryckt till himmelen och borta från jorden, kommer människor att samlas till bönemöten, som blir så sugge- stiva till sin karaktär, att många inte kom- mer att märka skillnad på denna tillbedjan och den levande församlingens kristustill- bedjan. Yttringarna kommer nämligen att vara så snarlika. Det som skiljer är inte uttryckssätt och beteende, utan föremålet för deras tillbedjan. Vilddjuret kommer att inspirera människorna att tillbedja människors fysiska, psykiska och religiösa bedrifter. Genom den mysticism och övernaturliga kraft, som vilddjuret äger, kommer det att förmå människor att tillbedja det första vilddjuret på ett så hän- fört sätt, att likheten blir slående mellan pingstuppelevelsen på pingstdagen och det man möter i den fulländade skökkyrkan.

"Och det gör stora tecken, så att det till och med låter eld i människornas åsyn falla ned från himmelen på jorden."

Och genom de tecken, som det har fått makt att göra i vilddjurets åsyn, förvillar det jordens inbyggare; det förmår genom sitt tal jordens inbyggare att göra en bild åt vilddjuret, det som var sårat med svärd, men åter kom till liv."

Och det fick makt att giva ande åt vilddjurets bild, så att vilddjurets bild till och med kunde tala och kunde låta döda alla som icke tillbådo vilddjurets bild."

Och det förmår alla, både små och stora, både rika och fattiga, både fria och trälarna, att låta giva sig ett märke på högra handen eller på pannan, så att ingen får vare sig köpa eller sälja något, utom den som är märkt med vilddjurets namn eller dess namns tal."

Här gäller det att vara vis; den som har för- stånd, han räkne ut betydelsen av vilddjurets tal, ty det är en människas tal. Och dess tal är sex hundra sextiosex."

Upp. 13:13—18

Man har sagt att detta skriftställe är en profetia om TV-åldern, och att det är i TV man skall se vilddjuret. Det tror inte jag. Det kommer att bli en sådan utgjutelse av andliga krafter, så man kommer helt enkelt att möta den onda andevärlden materialiserad i olika företeelser.

Innan väckelserna drog fram över västerlandet, i Amerika, Europa och Skandina- ven, talades det ofta och mycket om troll och tomtar. De tingen skall komma igen men på ett nytt sätt och i andra upp- enbarelseformer. Det kommer med sanno- likhet inte att bli små troll och tomtar längre utan verkliga gestalter, onda an- demakter, materialiserade i människor. Dessa människor kommer att vara besatta och leva i ett sådant intimt umgänge med onda andemakter, att man erhåller rent övernaturliga krafter. De kommer att hämta sin väldiga inspiration ifrån någon- ting som ser ut att vara en uppenbarelse av den helige Ande. Vad som ligger bakom kommer dock att vara det antikristliga rikets motbild till församlingens andeerfa- renhet. Man kommer att äga övernaturliga gåvor och demonstera dem genom under och tecken. Sinnena kommer att vara vän- da emot det övernaturliga, därför att sam- tidigt genom teknologiens utveckling och fullkomning har andefattigdomen blivit skriande.

Det har varit en fruktansvärd utveckling i västerlandet, där intensiva väckelse- och frälsningsrörelser gradvis förvandlats till väletablerade kulturkyrkor. Utvecklingen har gått från andlighet till materialism, för- stelning, traditionalism och formalism.

Vänd!

En värld utan Kristus utan Anden utan församlingen...

När uppvaknandet kommit, har man samlat sig till olika slag av proteströrelser och gått till storms emot själva formen. Man har trott att allt skall bli bra, bara genom att göra sig av med de yttre formerna. I stället för att få något nytt av himmelsk dignitet, har man öppnat sig för en avgrundsbrunn. Så står människorna nollställda och utblottade, därför att kyrkorna inte haft någon ande eller kraft. Väckelserörelserna hade ingenting att erbjuda, därför att man låtit sig integreras i det etablerade samhället.

Allt det som väckelserörelserna en gång sköljde undan: vidskepelse av olika slag, övertro, vantro, trolldom, astrologi och andra ockulta företeelser, återvänder nu i nya former. Vi vet att människor i alla tider längtat efter andliga erfarenheter. Därför ser man idag civiliserade, bildade svenska män och kvinnor dagligen läsa sitt horoskop som gamla tiders människor läste bibeln. Man studerar astrologi och öppnar sig för ockulta krafter. Det väldiga behovet efter övernaturliga upplevelser tillsammans med bristen på andlig uppenbarelse hos den etablerade kristenheten, skapar förutsättningar för en helt annan andrörelse.

Uppryckta!

Under detta skeende inträffar dock en händelse, som är fullständigt unik i hela frälsningshistorien. Den evakueringsplan som Gud har ställt i ordning för sin församling blir genomförd i ett enda ögonblick. Då kommer förutom den djupa längtan, som redan finns efter andliga företeelser, att förstärkas med förundran och förvåning. Man kommer att fråga i öst och väst, i nord och syd: Vad har skett? Alla BB:n har blivit av med sina nyfödda. En mor har försvunnit, en son eller dotter har lämnat sina föräldrar, som bara kämpade för deras trygghet på jorden men inte förstod att en annan dimension måste till för att mätta det djupaste behovet hos människan. Helt plötsligt är de borta. De har följt Jesus.

På kyrkogårdarna har det skett något märkligt. De som dött i tron på Jesus Kristus har blivit med om förvandlingsundret. De har återfått kropparna i förhålligad form och har på samma gång lyfts upp i luften, Herren till mötes.

Det är därför att en och annan försvunnit som, tillsammans med människornas djupa längtan efter nya typer av upplevel-

ser av mystisk och hemlighetsfull art, skapar oro, förundran och panik bland människorna. I det ögonblicket träder den falske profeten fram och gör sina under och tecken, lugnar alla oroliga sinnen och sammanför alla i ett enda system.

I Uppenbarelsebokens artonde kapitel ser vi det system, som den religiösa människan har utvecklat och fulländat nästan till fullkomning. Det systemet kallas med ett namn för Babylon. Där finns inte längre möjligheter att dra upp gränser mellan områdena, därför att allt har flutit samman till en homogen enhet. Babylon utgör en organisk enhet i vilken inga möjligheter finns att skilja det ena från det andra. Ingenting är typiskt politiskt eller typiskt religiöst. Religionen är nämligen politiserad och politiken religiös. I denna stat, organisation eller detta system möter vi makthavare av en mycket raffinerad art. De är utomordentligt skickade, bildade och oerhört religiösa. För dem har ateismen blivit religiös och religionen ateistisk. Gud är i allt och dock utanför allt.

I systemet Babylon är maktapparaten uppbyggd och förkroppsligad hos olika makthavare. Vi läser om den första kategorin.

"Och jordens konungar, som hava bedrivit otukt och levat i vållust med henne, skola gråta och jämra sig över henne, när de se röken av hennes brand."

Upp. 18:9

Jordens konungar är inga vanliga konungar utan ett kollektivt uttryck för alla typer av makthavare. De är folkledare på olika nivåer inom fackföreningsrörelse, idrottsrörelse och nykterhetsrörelse, ja, inom alla tänkbara föreningar och kulturella sammanhang.

Vi läste om Babylon att jordens konungar bedrivit otukt och levat i vållust med henne. Det är bilden på den prostituerade skökokristendomen som, förkroppsligad i olika kyrkliga system, givit jordens makthavare deras resurser. Det har skett genom denna skökas utomordentliga charm, skönhet och otroliga förförelseförmåga, som hon fått genom sina övernaturliga krafter.

Låt oss betrakta ytterligare en kategori!

"Och köpmännen på jorden gråta och sörja över henne, då nu ingen mer köper de varor, som de frakta."

Upp. 18:11

Vad bibeln här talar om är inte affärsmän i vanlig bemärkelse. Köpmännen på jorden är det falska prästerskapet, som förmedlar sina tjänster åt världens makthavare. Så småningom kommer alla rörelser på alla nivåer att bli allt mer religiösa och öppna för religiösa och ockulta krafter. Det dröjer inte länge förrän det blir helbrägdagörelse på fackföreningsmötena. Vi kommer med all sannolikhet att få vara med om tungotal i nykterhetsrörelsen.

Snart möter vi även en helt ny typ av extas på idrottsarenorna, de kultkyrkor, där man upphöjer och tillbeder människor. Det dröjer knappast länge, förrän människorna skall få hela sitt inre behov mättat av en osynlig andemakt, som tar dem så fullständigt i besittning, att de under extas kommer att utföra de mest förunderliga ting. De skall hänföras och berusas av en ande, som icke neutraliseras genom några intellektuella förbehåll.

Mot nya världar

Det kommer likaså att bli politiska möten av en helt ny karaktär, alltmer lika gamla tiders väckelsemöten. Gruppdynamik och kroppsartikulation, som man t. o. m. redan börjat med inom fackföreningsrörelsen, öppnar sinnet emot nya världar. Man gör det först genom det man kallar "fysisk kontakt", varvid sinnena öppnas för sensualism och spiritualism. Allt detta i förening förvandlar människan till likhet med den gud hon tillbeder. Hon börjar tala ett alltmer religiöst språk och börjar sjunga helt nya sånger. En helt ny kärleksdimension kommer till. Man börjar älska på ett nytt sätt. I alla njutningar finns en spiritualistisk kraft och en utomvärldslig dimension. Man kommer att sjunga, älska och njuta tills man ruttnar ner.

Den som öppnar vägarna för allt detta är makthavarna inom den profana delen av maktapparaten i förening med köpmännen, det falska prästerskapet, som ställer sin bildning och alla sina resurser till förfogande. På det sättet blir denna rörelse legaliserad och accepterad av alla.

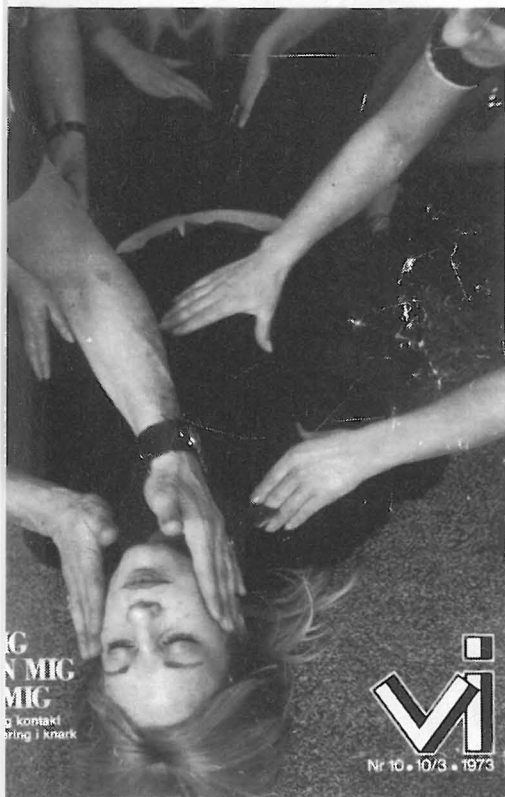
Så har vi en tredje kategori av makthavare.

"Och alla skeppare och alla kustfarare och sjömän och alla andra som hava sitt arbete på havet stå långt ifrån."

Upp. 18:17

Skepparna är olika slag av diplomater. De strävar på samma sätt som makthavarna i både den profana och den religiösa delen av mänskligheten efter en skön gemenskap för att åstadkomma en homogenitet i ideologiskt, praktiskt, organisatoriskt, administrativt och psykologiskt avseende. Det handlar om en ekumenisk tendens på alla områden. Diplomatn går ut på att förena maktblocken och utjämna motsättningar men också förena natio-

Se mig ör mig änn mig"

i kommer att få politiska möten av en annan karaktär lika gamla tiders kelsemöten, citerar vi från lmsens bi-studium.

Gruppdynamik och kroppsartikulation i man till och med börjat med inom föreningsrörelsen öppnar sinnet mot världar.

- Missionsfolk, katoliker, buddister alla vill vara tillsammans, känna på andra, krama varandra. De mentala utsättningarna skapas så för den ntida kyrkostaten. Citatet låter lika ämmande som verklighetsfrämmanmen vi måste göra klart för oss att lösningstendenserna pågår runt om-g oss mitt i vardagen ofta draperade ler olika vårdbeteckningar. Presenta-ten ovan i folkrörelseägda Vi om fy-kontakt som medel mot knark är ett många exempel.

nerna och kontinenterna i ett enda världsvälde. Vi skulle redan kunna nämna vid namn flera av sådana sjöfarare, som nu drar ut över världshaven för att förena de stridande blocken.

Skepparna och sjöfararna, diplomaterna, söker skapa enhet och samförstånd genom en ny typ av förkunnelse om tolerans, humanitet och fred. De möter ett sargat, sönderbrukat folk, som säljer sin frihet för att få fred. Öst och väst, nord och syd, kommunism, socialism och kapitalism förenas till ett. Det kommer inte att bli någon renodlad socialism, lika lite som det kommer att bli någon renodlad kapitalism. På samma sätt blir det heller ingen renodlad protestantism, katolicism, muhammedanism, buddism eller hinduism. Allt förenas till ett.

Jordens konungar, köpmännen på jorden, d. v. s. det falska prästerskapet, skepparna, kustfararna och sjömännen är hela den ekumeniska rörelsen. I ekumeniken handlar det faktisk om en båt, som är ute och guppar på folkhavet.

När dessa sjöfarare utövat sin mission, kommer vi att ha ett maktblock med allt representerat. Där finns alla inspirationer och visioner, intentioner och ambitioner. Allt i skön samordning och i skönt samarbete för att bygga ett jätteligt torn.

Så söker man bygga sig ut ur konflikterna, nöden och ångesten för att nå höjderna, himmelen och bekymmerslösheten. I denna byggnad kommer alla goda krafter, alla religioner och alla mänskliga ambitioner att förenas. En stor skara av andedöpta avfallningar kommer att ge speciell kraft åt hela bygget genom sin hänförelseentusiasm. Pingstfolk, missionsfolk och maranatafolk kommer att finnas där i skön och harmonisk förening med katoliker, muhammedaner och buddister. Alla vill vara tillsammans, känna på varandra och krama varandra. De mentala förutsättningarna har skapats, skrankorna har brutits ner, gränserna har växt igen och råmärkena är utflyttade, om de inte är ner-rivna. Allt rymmer inom samma område och man är förenad i en enda kyrka.

På den tiden kommer inte frågan om frikyrka eller statskyrka att vara aktuell. Då handlar det om kyrkostat. Ditt går vi nu med väldig fart. Alla skrankor skall brytas ner. När så skepparna och kustfararna farit ifrån den ena delen av världen till den andra, upprättat fredsavtal, löst konflikter och försökt få stridiga viljor tämjda, kommer det så småningom att se ut som om allt står färdigt och fulländat. Men då är samtidigt irritationsmomentet för slutfasen i detta byggnadsverk borta. När den levande församlingen är borta, kommer det att gå lättare att bygga på detta babelstorn. Då är det ingen sand i maskineriet längre.

Jag tänker dock på alla dem som älskar Jesu tillkommelse. De kan ännu räknas i millioner. Tänk att de snart skall härifrån jorden allesammans, därför att medan

kristenheten byggt in sig i kulturen, har man samtidigt byggt ut den levande församlingen. Det finns ingen rum för den längre. I den stunden skall Jesus säga: "Kom hem, här finns det rum!" och så flyttar alla dem som älskar hans tillkommelse hem i ett enda ögonblick.

När allt detta har skett, kommer det att bli fredskonferenser, fredsmöten och fredsgudstjänster av en karaktär, som jorden aldrig tidigare skådat. I stora massmöten kommer tiotusentals och hundratusentals människor att samlas för att beprisa freden, lyckan och glädjen. De kommer att lova och tillbedja sin gud. Men då de säger "fred och ingen fara" kommer det bråd undergång över dem "såsom födslovårdarna över en havande kvinna." Då skall allt upplösas i ett jätteligt kaos, en fruktansvärd katastrof.

666

Jordens konungar, köpmännen på jorden, sjömännen och kustfararna är redan i full aktivitet för att skapa den religiösa vilddjursstaten, vars medborgare är den fullmogna människan, 666, fullmogen andligt, själiskt och kroppsligt. Hon skall vara märkt på handen eller pannan, d. v. s. i ideologi och i beteende skall hon bekänna att hon icke bara är med i ett system, utan t. o. m. fullständigt uppslukats av det. Somliga är märkta i pannan, d. v. s. de har Antikrists ideologi. Andra har inte ideologin klar, men de har handlings- och kultur-mönstret invävt i sitt liv, så att de handlar som om de vore fullfjädrade ideologer. Det är redan hög tid för oss att ställa frågan: Herre, vart är vi på väg?

Det är dock inte Antikrist, som skall avgå med segern. Gud skall slutligen avgöra saken med hast, då han kommer och arresterar satan. Han tar denne förbrytare och uppvigglare och kastar honom i fängelse tillsammans med Antikrist och den falske profeten. De människor som följde Lammet, tog upp kampen genom sitt vittnesbörds ord. De förde striden med sina egna liv som insats. Därför sägs det om dem: "De älskade icke så sitt liv att de drogo sig undan döden." Anklagade, förföljda och avhånade bekände de ändå frimodigt Jesus och följde Lammet vart han gick.

Frågan är nu: Var befinner sig församlingen i förhållande till detta system? Det finns ett profetiskt öga som ser igenom bedrägeriet i denna jättelika köpenickad. Jesus Kristus är profetians ande, och ett tveeggat svärd går ut ifrån hans mun. När vi med Guds ords hjälp skådar igenom detta sataniska bålverk, får vi till vår förvåning se, att mitt i den extatiska hänförelsen och lovsången, är det en röd flod, som flyter fram.

forts. sid. 14

Myrhults gård ligger i en äktsvensk jordbruksbygd mellan Vänern och Vättern.

— Här kan man tala med Herren

En solig dag i april besökte vi hemmansägare Gustav Larsson på Myrhult i Västergötland. Vi pratade väckelse- och jordbruksproblem med den pigge 70-åringen som bevarat elden i både själ och hjärta. Han minns mycket om tider som gått, men mest av allt gläds han över den unga generationen som rycker fram och intar nya områden. Och den generationen tillhör Gustav själv i högsta grad.

Lasse Andersson fotograferade och skrev.

Ungdomen finns på landet! Och ska man träffa en riktigt pigg och munter yngling i 70 års åldern ska man åka till Myrhults gård i nordöstra Västergötland.

Från vägen mellan Örebro och Mariestad tar man in på en slingrande avtagsväg samt ytterligare en och där den slutar ligger Myrhult i en glänta med de öppna gårdarna runt omkring. En gammal men väl bibehållen gård. På bron står hemmansägaren *Gustav Larsson* och tar emot. Stillheten

är nästan påfrestande för en stadsbo men man vänjer sig och upptäcker snart fågel-sången med många okända inslag.

— Idag har jag hört toppvipan för första gången, säger Larsson. Och det är ett säkert vårtecken det. Men ännu ligger bra mycket snö kvar över ägorna.

Det börjar bli kväll men det är fortfarande ljust och från gödselstan stiger ångan rakt upp mot den bleka aprilsolen som en rök.

I Myrhults lagård finns numera bara två hästar som trots att de är avselade ter sig enorma. Två rejäla arbetshästar den ena heter Brunta den andra Buster.

— Jag har inte haft flera djur här sen 66 säger Gustaf när vi går in. Inne i huset är det prydligt och enkelt. I köket pyrrar AGA-spisen och ovanpå står kaffepannan.

Hela hemmet är välgörande befriat från allt borgerligt krås och påminner om det arbetande folkets enkla och sunda vanor.

Två bröder som är vana att hålla i tömmarna. Buster och Brynta är numera de enda djuren på Myrhult.

Inne i kammaren ligger Mariestadstidningen, Midnattsropet och bibeln. Och det kulturutbudet räcker långt det. Lagg där till en öppen himmel och en fri natur.

Gustav Larsson är född på Myrhult. Fadern köpte in och byggde om gården omkring sekelskiftet.

— Allt man minns är arbete, säger Gustav. Landsbygden blomstrade och det var aldrig tal om problem med sysselsättningen. Jag åkte runt och grävde brunnar och byggde lagårdar i hela trakten.

— I början på trettitalet kom väckelsen till Älgårås. Vi hjälpte pingstvännerna att bygga kapellet och vad var naturligare än att jag blev frälst.

Det var starka möten och när jag döptes var vi tretton dopkandidater en majdag 1935.

Guds ande vilade över bygden

— Du förstår att det var väckelse när stora jordnära bönder upplevde otryggheten, bröt upp och blev "svärmare".

— En tid efter min omvändelse började jag odla opp ny mark ner mot skogsbrynet. Men då undrade grannarna om jag inte hade Jesu tillkommelse klar och levande för mig.

— Ja, så var det då...

Unga brinnande vittnen avlöste varandra. Guds ande vilade över bygden. Själv var jag mycket engagerad i söndagsskolarbetet.

Jag kom nyligen att tänka på en av pionjärerna, missionär Nyström som kom till församlingen med segerrapporter om genombrottet i Brasilien. Vilka möten...

— Häromdagen var det missionsmöte här och en pingstmissionär reste runt och informerade om problemen i Afrika. Allt arrangerat och finansierat av Medborgarskolan.

— Vi såg ganska tidigt att rörelsen höll på att förkyrkligas. Och 1965 kom KDS. Då var det färdigt för min del.

Samma år kom några maranatavittnen och hade möten nere i Hova. Det gick inte att ta miste på väckelsetonen. Jag upplevde friheten och började cykla till mötena i Örebro.

— Sen dess har jag lagt fram den här trakten för Gud i bön.

— Men du cyklar fortfarande till mötena i Örebro, frågar jag medan vi dricker nykockt kaffe i stora rummet.

Landsbygden har ännu mycket att ge. Här finns stillheten här kan man tala med Herren.

— Jodå men nu tar det fyra timmar. Då är det närmare till Lidköping.

Cykeln är alltså Gustavs redskap nu som för 20 år sen. Cykeln och kassettbandsspelaren:

— Jag brukar låna grannpojken bandspelare och spela i gårdarna.

— Budskapet från Malmköping 1974 är så revolutionerande. Det måste ut.

— Hela mitt troende liv har jag haft Apg 2 och den gemenskap det talas om levande för mig men sådant har man inte kunnat tala högt om. Och jag tror inte att vi handlade rätt i pingströrelsen i de här frågorna.

— Nu säger det ja och amen inom en när man ser en ny generation rycka fram och inta områdena.

— Vi har ju "idealsamhället i skriften..."

Från gård till gård...

— Jag tror att Jesus kommer och jag lever egentligen bara för Maranata säger Gustav när jag frågar hur han kunnat bevara sig så ung både till ande, kropp och själ. Trots att det är jämt en generation emellan oss talar vi samma språk och har i grund och botten samma värderingar.

— Här ute i naturen kan man umgås med Gud. Här finns tiden och stillheten. Jag har haft en syn nyligen. Jag såg den fruktansvärda vilddjursmakt som opererar bland människor. Hur den gick från gård till gård. Södde och förödde — södde och förödde. Tiden kommer då vi varken kan köpa eller sälja utan att ta vildjurets märke. Vi måste bli självförsörjande, som det sägs i förkunnelsen och landsbygden har ännu mycket att ge.

— Hur ser du på flykten från landsbygden i det sammanhanget?

— Det är något fel. Jag tror inte att Guds välbehag vilar över den generation som övergett jorden!

— Man skyller på att den inte går att driva med mindre jordbruk och lämnar landsbygden. Några få blir kvar och hundratals tunnland står obrukade. Sedan kommer tekniken. Jordbruk och djuruppfödning, industrialiseras.

— Jag var ensam och hade åtta kor att mjölka för hand. Förutom mitt fasta arbete.

På kvällen är det väckelsemöte nere i Hova samhälle. Och eftersom Hova ligger mellan Örebro och Lidköping var ungdomarna från respektive frontavsnitt i drabbningen. Mycket folk kom det och sanningens ord predikades.

När vi sagt farväl och återvänder från denna äktsvenska jordbruksbygd som numera ligger där i det närmaste övergiven slår mig tanken att om det gives en framtid för den generation som trots allt har förtelsen hängande över sina huvuden måste vi utnyttja tiden med att betala tillbaka arvet ifrån jorden. Odlar, brukar och vårda den.

Världen idag

Idrott under högmässan

□ I Göteborg kunde sportintresserade komma till högmässan fastän Ingemar Stenmark under vanlig gudstjänsttid körde finalen i utförsåkning i TV. I Guldhedskyrkan ändrade man helt enkelt gudstjänsttiden från kl 11 till kl 16.

Karlshamns Allehanda

□ Sedan KDS övertog nedläggningsshotade Karlshamns Allehanda har upplagan ökat med omkring 1 000 exemplar. Man har fått prenumeranter över hela landet.

Radio-TV

□ Skyldigheten för radio-TV att ge plats för rättelse, kommer att stå i det förslag till ny grundlag, som den statliga massmediautredningen snart lägger fram. Denna skyldighet finns det nu ingenting om i våra lagar.

Massmediautredningen föreslår även en radioombudsman, som skall bevaka medborgarnas intressen i yttrandefrihetsfrågor gentemot radio-TV och fungera som påtryckare på företaget och vid behov som åklagare när medborgares rätt kränks, detta som en

följd av den alltmer utbredda kritiken av osaklighet och partiskhet i programmen.

Allt detta kunde man läsa om i Svenska Dagbladet den 1 april.

Tillfällig handel

□ Regeringen föreslår i en proposition att tillfällig handel fr. o. m. 1 juli -76 skall ges endast om handeln "är av väsentlig betydelse från konsumenttjänst". Direktförsäljning av livsmedel tillåts om den uppfyller livsmedelslagens bestämmelser. Går förslaget igenom måste man alltså söka länsstyrelsens tillstånd för att få sälja.

Mot folkviljan?

□ Palme avslöjar sig alltmer som en tredje klassens hästhandlare och insnöad taktisk studentpolitiker, sade man på Centerns ungdomsstämman i Örnköldsvik enligt DN. Socialdemokraterna försöker driva igenom sina ståndpunkter mot folkviljan, sade man och pekade på urholkningen av de demokratiska fri- och rättigheterna i grundlagen, terroristlagen, lagen om tillfälligt omhändertagande och tystnadsplikt för tjänstemän i offentlig tjänst.

Sju års vedermöda

□ Efter en på dagen sju år lång vedermöda ämnar Egypten öppna Suezkanalen för internationell trafik. Det blir den 5 juni i år.

Polis avbröt

□ Uniformerad sovjetisk polis avbröt på påskaftonen gudstjänsten i Moskvas enda synagoga och beordrade de närvarande att utrymma lokalen. Det var enligt uppgift första gången något liknande hänt.

Dialogens väg

□ Riksorganisationen Kyrkan och judendomen firar 100-årsjubileum. Fram till 1971 hette organisationen Svenska Israelsmissionen. Namnförändringen markerade en förändrad attityd till judarna. "Det är framför allt en ny väg som har blivit oss anvisad: dialogens väg", säger organisationens ordförande biskop Sven Silén i jubileumsskriften.

Ekumenik

□ Mikaeli kammarkör skall sjunga vid ett jubileum i maj i Mosaiska församlingen. Den skall medverka vid själva gudstjänsten med torahläsning och kantillation. Besöket anses vara ytterligare ett exempel på den religiöst överklivande verksamheten, som blir alltmer vanlig.

Snart utplånade

□ Gränserna mellan kyrkorna är snart utplånade, säger Gunnel Wallquist i Aftonbladet. Frontlinjerna går redan idag på helt andra ställen; mellan det man upplever som livsfientligt och det som är gott och livsbejakande i världen. Där står man på samma sida oberoende om man är katolik eller inte. Kristen eller icke kristen. Gränsen går mellan människor av god vilja och dem som är ute för att tillkansa sig det bästa för egen del.

Mycket besviken

□ Mycket besviken på utvecklingen i Göteborg efter G-72 är pastor Helge Lundberg i pingstförsamlingen Smyrna i Göteborg, enligt Svenska Dagbladet.

— Alla försök till samverkan har mött motstånd från Svenska kyrkan. Jag anser att man stjälpit hela saken.

Helge Lundberg tänkte med tillfredsställelse tillbaka på när både biskop Gärtner och pastor Lewi Pethrus predikade tillsammans i Smyrna.

— Efter många år i Göteborg började jag — tack vare G72 — tro på att vårt förhållande till Svenska kyrkan skulle bli ett annat, förklarade han.

Bön o. bibelstudievecka 13—19 maj i Brosalen

Församlingen och samhället i Uppenbarelskeboken

Hålltider: 9.30 Bibelsamtal
12.00 Off. bibelstudium
14.00 Bibelsamtal

Pingstd. o Annand.pingst 11, 15 o 19

Arne Imsen, Axel R. Olsson, Jan E. Hafsahl, Kenneth Karlsson, Lasse Johansson, förs. egna vittnen m fl.

ordet och vår tro

Vedermödan

Fråga:

- a) Vad är skillnaden mellan vedermödan och vredesdomen, eller är det samma sak?
b) Skall församlingen vara med i vedermödan eller inte?
c) När församlingen är borttryckt från jorden, bryter den stora vedermödan ut då?

UNDRANDE

Svar: Låt oss först konstatera, att det som många människor har bedit och läst om och skrivit åtskilliga böcker om, kan vi naturligtvis inte besvara på ett tillfredsställande sätt, i en enkel frågespalt. Vi skall inte vara kategoriska och hårda, utan böja oss i ödmjukhet så att vi alltid lyssnar som lärjungar.

I bibeln finner vi tre olika kategorier människor, nämligen hedningarna, judarna och församlingen. Att de har olika historia är självklart, men de har också olika slutmål. Hedningens eller världens linje är inte svår att kartlägga varken historiskt och profetiskt. Däremot är gränslinjen mellan Israel och församlingen många gånger svår att tyda, då det ju är frågan om det lekamliga och andliga Israel.

a) Vi möter i det eskatologiska perspektivet uttrycken *vedermöda* och *vredesdom*, ord som inte är adekvata, utan betecknar två olika händelseförlopp även om de kan sammanfalla i tid och rum och handlingsmönster.

Vredesdomar finns i denna tid men förstås främst eskatologiskt som Guds Vredes Dom över den opånyttfödda människan och hennes förakt och negativa ställning till Jesu försoning. (Se Rom. 5:9, 1 Tess.

1:10!) I Ef. 2:3 heter det, att vi genom vår natur är vredens barn. Guds vrede vilar över den ofrälsta människan, och kommer att drabba henne på den dag Gud har bestämt.

Vedermöda är också något som finns nu, men menas också något som kommer. Dan. 12:2 och Matt. 24:21 talar om "en stor vedermöda" och i båda fallen handlar det om Israel. Det är Israel som får genomgå vedermödan. Jesus talar om födslovändor (Matt 24:8) och i Matt. 19:28 heter det att när världen föds på nytt, då skall apostlarna sitta som domare över Israels tolv stammar. Vedermödan = födslovändorna, som föder fram en ny värld och en ny tidsålder med "nya" människor.

Vi förstår att hedningarna kommer att orsaka vedermödan över Israel genom Antikrist och den falske profeten (Upp. 13, Matt. 24), men Herren kommer det kämpande Israel till hjälp genom att Han själv blandar sig i striden (Sak. 14) Dessutom låter han sina änglar utföra de vredesdomar, som står omtalade i Uppenbarelsebooken. Att det blir svåra tider för människorna förstår vi av Jesu egna ord i Matt. 24:22, att om inte den tiden blev förkortad skulle ingen människa överleva, men för Israels skull förkortas vedermödan.

b) Då ställer sig alla den frågan: Hur blir det med församlingen då, skall den vara med om detta, eller inte? Som ni säkert redan förstår av konturteckningen ovan, så skall inte församlingen tvingas delta i det vi kallar vredesdom eller vedermöda i slutet av denna tidsålder. Den sanna och levande församlingen lever alltid i

bedrövelse, ångest och lidande. "I världen lider vi betryck", sa Jesus. Johannes på Patmos säger att han har del i ståndaktigheten, riket och bedrövelsen (=vedermödan).

När församlingen skall ryckas upp, kan ingen säga. Det gäller att ständigt vara redo för uppbrott. Församlingen är en hemlighet i världen, och därför avslöjas inte heller hennes uppräckelse till Jesus, som möter henne på lufthimlen (1 Tess. 4:13—18).

c) Att bibelstället i 2 Tess. 2:6 skulle innebära att församlingen skulle utgöra hinder för antikrists framträdande tror jag inte. Det som är motsats till laglöshet är rättsväsendet. Rättsordningens förfall förstås genom att kärleken, den allmänneliga, kallnar då laglösheten ökar. (Matt. 24:15) Vi möter också Pauli ord i 2 Tim. 3:1—5 Möjligheten till att det skapas en människomentalitet som passar det gudlösa system som vi ser växa fram, ligger i detta att alla gamla normer och begrepp skjuts åt sidan. Hela världen håller på att förberedas politiskt, ekonomiskt, religiöst och mentalt för det slutliga upproret mot Gud. Där passar inte den levande församlingen in, utan den kommer att stötas ut ur samhället och civilisationen, därför att den inte har underordnat sig det *antikristliga systemet, som finns redan nu.*

Att den s. k. vedermödan bryter in omedelbart efter brudens uppräckelse är inte säkert, utan det kan fortgå ytterligare någon tid till, innan kulmen nås.

Vi måste vara redo att vänta Jesus varje dag. Ropet från den väntande bruden är: **MARANATA!**

Rättelse:

I Midnattsropet nr 6 har det smugit in ett fel i artikeln Ordet och vår tro. Det står i tredje spalten, "mao det subjektiva". Det skall naturligtvis stå *det objektiva*.

GUNNO ANDERZON svarar på bibelfrågor. Välkommen med dina frågor till Ordet och vår tro, Midnattsropet, Box 1236, 161 12 Bromma 12.

Information · undervisning

PROVPRENUMERERA

på Midnattsropet
5 nr för 5 kr

Midnattsropet, Box 1236, 161 12 Bromma

Jag utnyttjar ert specialerbjudande och prenumererar på 5 nr för 5 kr. (Betalar när inb.-kortet kommer.)

Namn
Bostad
Postnr, adr.
Tel. /

Maranatakonferens

Kristi Himmelf.dag i Jönköping!

Arne Imsen och sångare o vittnen fr. Örebro,
Stockholm, Göteborg

7 maj Pelarsalen 19.30
Kr.Himmelf.d. Rigoletto 11 · 15 · 19

OBS! Halmstad 9 maj — Kristianstad 10 maj

Kyrkan . . .

forts. fr. sid 9

*"Du, genom vars trolldom alla folk blevo för-
villade, och i vilken man såg profeters och heli-
ga mäns blod, ja, alla de människors blod, som
hade blivit slaktade på jorden."*

Upp. 18:23—24

Mitt under fredsförhandlingar, ekumeni-
ska strävanden, samförståndslösningar
och fredsdeklarationer ser man blods-
strömmen av martyrer. Det fanns män-
niskor, som inte kunde köpas med materi-
ellt gott. De kunde inte duperas av trolldo-
men, därför att de hade mött Jesus, hade
sett honom och var stämplade utav hans
ande. De förföljdes till döds och slaktades
som offerdjur. Snart ropar de därhemma,
ty Gud har uppenbarat bedrägeriet. Man
ser då en fullfjädrad sköka i organisk för-
ening med ett otäckt vilddjur.

Det vi har att göra är att välja rätt Her-
re. Vår framtid kommer att bestämmas av
den Herre vi tjänar. Hans ande kommer
att flytta in i oss och vi kommer att bli allt-
mera lika den vi medvetet eller omedvet-
et tillbieder. Den ande som är verksam i
världen vill göra oss till massmänniskor.
Jesus Kristus kommer dock till oss, för att
vi skall likbildas med honom. Vad vi måste
göra är alltså våga ta korset på i hans efter-
följd, vad det än må kosta. □

Vi möts i

MALMKÖPING

12—20 juli

Anmälningssblankett för Malmköpingsveckan

Gör ett kryss i aktuell ruta!

☐ Jag önskar deltaga hela tiden	☐ Jag önskar bo i logement
☐ Jag deltagar följ. datum	☐ Jag bor i medfört tält
☐ Jag färdas i bil	☐ Jag bor i campingvagn
☐ Jag färdas med tåg	☐ Jag önskar äta alla måltider

Malmköpingsveckans
kansli,

Box: 1236,
161 12 BROMMA 12.

Ytterligare upplysningar
08/23 52 30

AVSER:

personer

Namn

Adress

Postnr.-postadress

Tel. /

Missionsbuss för Norrland

Vi har länge önskat oss en mindre buss eller liknande transportmedel för vår verksamhet. Att ständigt vara beroende av en eller flera privatbilar är ett problem och dessutom oekonomiskt i längden. Oljebolag och bilfirmor skulle få det minsta möjliga av våra medel. Sommarens tält- och torgmöten kräver mycket av våra transportresurser på grund av de stora avstånden.

Vi har därför beslutat att anskaffa en buss och då vi vet att många av Midnattsropets läsare är intresserade av vår kamp och vill hjälpa oss med råd och dåd ville vi med dessa rader ge våra vänner ett tillfälle.

Vi planerar en intensiv tälfmötessommar och är tacksamma för både andligt och ekonomiskt stöd. NORRLAND FÖR KRISTUS!

Gåvor kan sändas under adress

Maranataförsamlingen Skellefteå

Ö. Dahlberg Tenorvägen 33

931 00 SKELLEFTEÅ

Postgironr. 683201-8

Lasse Johansson

Östen Dahlberg

Tältsommar i Norr:

Norsjö 7–22 juni. Vi avsluter med
Midsommarkonferens i Norsjö. Vittnen,
sångare — kom med från hela landet!

Midsommarkonferens 20–22 juni

Piteå 24 juni–6 juli Skellefteå 26 juli–10 aug Luleå 15–31 aug

Anmälan till Midsommarkonferensen

A. Dahlberg 0918/103 49, el. L. Johansson 0910/480 12

Bli kommissionär 1975

Vill du gå in i denna angelägna uppgift att sprida evangelium genom Midnattsropet?
Vi har alla anhöriga, vänner och arbetskamrater som måste nås av Guds frälsningsbudskap.
Som kommissionär erhåller du även 40 % av försäljningspriset på tidningen.

Ja, jag vill bli kommissionär och tar tills vidare ex. av Midnattsropet.

Kryssa för den ruta som passar dig:

☐ Jag är prenumerant

☐ Jag är ej prenumerant

Namn:

Bostad:

Postnr, adr.: Tel.: /

MIDNATTSROPET, Box 1236, 161 12 BROMMA 12. Tel. 08/23 52 30. Postgironr 57 16 20-4.

Malmköping -75

UTANFÖR LÄGRET

12–20 juli

— Det var Malmköping -74 som blev vändpunkten för oss, skriver en av ungdomarna ute i landet med tanke på det lokala arbetet.

— Vi förstod att budskapet i Apg. 2 måste praktiseras och att det är möjligt i vår tid. (MR nr 3 sid. 2)

Och Malmköping 1974 var verkligen en milstolpe för det fria väckelsefolket i Sverige och Norge. På MR:s red. får vi ständigt brev och rapporter som tyder på att budskapet hållits levande ute i bygderna! På plats efter plats så har man samlats för att lyssna till förkunnelsen om Allting gemensamt och den uppföljning ämnet fått på månadens kassett. Ett ämne som egentligen betyder dödsstöten för all förkyrkligad kristendom. Om det praktiseras. Utifrån vår egen erfarenhet ser vi att det fungerar. Johannelund lever och utvecklas och vi skulle kunna fylla åtskilliga Midnattsrop en tid framåt med skildringar från den vardag där den Evige sätter sina spår. Och det är ju där det måste fungera. Till vardags.

Denna bibliska gemenskap har också fortplantats till nya områden. I Örebro, Skellefteå, Göteborg, Halmstad och Sölvesborg. En ny maranatangeneration griper sig verket an på väg mot en ny livsstil utanför läger och etablissemang. Det är vår i Guds rike.

Och på vår följer sommar . . . det blir Malmköpingsvecka igen och marschorden accentueras till de friköpta i midnattstid: GÅ UTANFÖR LÄGRET.

För barnen, för föräldrarna, för ungdomen och för pensionärerna tror vi att Malmköping 1975 har något högst väsentligt att säga. Kom med i Jesu namn och rusta dig för framtiden med tro visdom och vision. Malmahed den 12–20 juli.

ANMÄLNINGSBLANKETT PÅ SIDAN 14

